

Arrest

nr. 212 108 van 7 november 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. ZWART
Roemeniëstraat 26
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 5 juni 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 mei 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 september 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 oktober 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat L. ZWART en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen België binnengekomen op 11 juli 2016 en heeft zich vluchteling verklaard op 13 juli 2016.

1.2. Op 24 mei 2018 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op dezelfde dag aangetekend naar verzoeker verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een 21-jarige soennitische Afghaan van Tadzjiekse origine, geboren in het dorp Deh Baraki Barak, district Baraki Barak, provincie Logar. Volgens uw verklaringen zou u uw hele leven in Deh Baraki Barak dorp hebben gewoond. Uw ouders G. H. en M. alsook uw zussen N. en Z. verblijven in het nabijgelegen dorp Baraki Rajan, waar ook uw maternale oom A. zou hebben gewoond. Uw maternale tante Sa. S. (CGVS X; OV X) diende samen met haar echtgenoot N. M. S. (CGVS X; OV X) op 5 juli 2011 een verzoek tot internationale bescherming in. Op 9 november 2011 werd hen de vluchtelingenstatus toegekend.

U verklaart dat u tot uw twaalfde, dertiende jaar naar school zou zijn gegaan. U zou in uw achtste jaar met school zijn gestopt omwille van de algemene (gewelds)situatie in de directe omgeving van uw school. De daaropvolgende jaren zou u thuis zijn gebleven, thuis de koran hebben bestudeerd en af en toe uw vader hebben geholpen in zijn winkel op de bazaar van Deh Baraki Barak. Uw broer Y. zou gedurende zes of zeven maanden hebben gewerkt bij de Afghaanse politie. Uw vader zou in het verleden, nog voor uw geboorte, enkele jaren als officier hebben gewerkt bij de Afghaanse politie.

Volgens uw verklaringen zou uw gezin een conflict hebben gehad met uw paternale oom. Ongeveer twee jaar geleden zou uw paternale oom hebben voorgesteld dat zijn oudste zoon, uw neef, zou trouwen met een van uw zussen. Uw vader zou dit hebben geweigerd omdat uw neef met verkeerde mensen – waaronder allicht talibs – om zou gaan. Na een woordenwisseling zou er geen contact meer zijn tussen uw vader en uw paternale oom.

Nog volgens uw verklaringen zou u op een dag na een moskeebezoek zijn tegengehouden door taliban. Ze zouden u hebben gesommeerd zich bij hen aan te sluiten om te strijden tegen de ongelovige Afghaanse overheid en tegen de eveneens ongelovige Amerikanen. U zou naar huis zijn gegaan en zou hebben gezegd dat jullie het er nog wel eens over zouden hebben.

Ongeveer twee weken later zou u van uw ouderlijk huis naar de winkel van uw vader zijn gegaan. Onderweg zou u dezelfde talib zijn tegengekomen. Hij zou een wapen in zijn sjaal hebben verborgen en zou u hebben gesommeerd bij hem te komen. Daar er twee of drie passanten opdaagden, zou u naar de winkel van uw vader aan de andere kant van de straat hebben kunnen vluchten.

Voorts verklaart u dat er in het huis van een buurman ammunitie en wapens zouden zijn gevonden. Ook zouden er talibanleden zijn opgepakt. De taliban zouden uw gezin – in het bijzonder uw oudere broer – verdenken van betrokkenheid hierbij. Zij zouden zo'n vijf of zes dagen na de arrestatie van de talibs een eerste dreigbrief bij jullie thuis hebben bezorgd. De daaropvolgende nacht zou er met een Kalasjnikov op de deur van uw ouderlijk huis zijn geschoten. Vervolgens zou er een tweede dreigbrief zijn bezorgd. In deze brief zou u op straffe van de dood drie dagen de tijd zijn gegeven om jullie aan hen over te geven.

Twee dagen na ontvangst van de tweede dreigbrief bent u samen met uw broer Y. vanaf uw ouderlijk huis vertrokken uit Afghanistan. U vertrok in de maand hamal (Gregoriaanse kalender (GK) maart-april) in een voor u onbekend jaar. U reisde in ongeveer een jaar via Iran, Turkije en Griekenland naar Europa en uiteindelijk naar België. U verloor uw broer Y. uit het oog in Iran. U kwam op 11 juli 2016 aan in België en diende op 13 juli 2016 een verzoek tot internationale bescherming in.

Na uw vertrek zouden uw ouders en twee jongere zussen zijn verhuisd naar het nabijgelegen dorp Baraki Rajan. U zou sedert een jaar geen contact meer hebben gehad met uw familie (ouders en/of maternale oom) in Afghanistan.

Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u gedood te worden door de taliban.

Ter ondersteuning van uw identiteit en verzoek tot internationale bescherming legt u geen documenten voor.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Op basis van uw verklaringen en door onderzoek van alle elementen in uw dossier wordt door het CGVS geconcludeerd dat u geen gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie en geen reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, §2, a, en b van de gecoördineerde Vreemdelingenwet aangetoond heeft.

Op een verzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielerzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS 1, p. 2; CGVS 2, p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in het district Baraki Barak, provincie Logar, Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een verzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat aan uw beweerde minderjarigheid, 16 jaar ten tijde van uw verzoek om internationale bescherming, geen geloof kan worden gehecht (Fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling (Minteh), 12/7/2016, p. 1). Uit een onderzoek dat de Dienst Voogdij op 5 augustus 2016 liet uitvoeren door het Militair Hospitaal Koningin Astrid, Dienst Radiologie te Neder-over-Heembeek, bleek immers dat: '[o]p basis van het voorgaande onderzoek kunnen we besluiten met een redelijke wetenschappelijke zekerheid dat Stanikzai Imal op datum van 05-08-2016 een leeftijd heeft van ouder dan 18 jaar, waarbij 20,5 jaar met een standaardafwijking van 2 jaar een goede schatting is'. U heeft geprobeerd de asielinstanties te misleiden over een kernelement van uw identiteit, namelijk uw leeftijd. Hierdoor wordt reeds afbreuk gedaan aan uw algemene geloofwaardigheid.

Nog vermeldt u reeds bij de DVZ dat uw maternale tante Sa. in België woonachtig is (Verklaring DVZ, 12/9/2016, p. 8, vraag 20; p. 10, vragen 31 en 33). Tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaart u dat uw moeder oorspronkelijk van de stad Kabul afkomstig is, maar nog voor uw geboorte verhuisde naar Deh Baraki Barak (CGVS 1, p. 7). U blijkt geen familie te hebben in Kabul (CGVS 1, p. 11). Uw paternale grootvader zou oorspronkelijk afkomstig zijn van Kolangan Hesarak, gelegen in het district Pul-e Alam van de provincie Logar (CGVS 1, p. 16). Ook uw tante verklaart in haar persoonlijk onderhoud in 1389 (GK maart 2010 – maart 2011) in Kolangan (Hesarak) te hebben gewoond (CGVS Sa. S., 24/10/2011, p. 2). Ook bevestigt uw tante haar families oorsprong in de stad Kabul. Echter verklaarde uw tante destijds – u was op dat moment 15 jaar – dat haar broer A. en zus M. in Kabul verbleven (CGVS Sa. S., 24/10/2011, p. 5; Verklaring DVZ Sa. S., 12/7/2011, vraag 30). Dat uw verklaringen inzake de verblijfplaatsen van uw familie niet overeen komen met de verklaringen van uw maternale tante Sa., zet uw algemene geloofwaardigheid verder op losse schroeven.

Voorts verklaart u dat u samen met uw oudere broer Y. bent vertrokken uit Afghanistan (Vragenlijst CGVS, 13/1/2017, p. 2, vraag 5)

Op de grens van Iran en Turkije zou u Y. na vuurschoten en daaropvolgend tumult uit het oog zijn verloren. U zou tot op heden niets van uw twee jaar oudere broer hebben vernomen (CGVS 1, p. 9).

Nazicht leert dat op 15 januari 2016 Moh. Y. S. (CGVS X; DVZ X) in België een verzoek tot internationale bescherming indiende. Ook Moh. Y., naar eigen zeggen enkel gekend als Y. (CGVS Moh. Y. S., 5/3/2018, p. 3), stelt afkomstig te zijn uit de provincie Logar, district Kolangar, dorp Hesarak (CGVS Moh. Y. S., 5/3/2018, pp. 3-4). Moh. Y.'s vader heet G. H. (Verklaring DVZ Moh. Y. S., X, vraag 13; CGVS Moh. Y. S., 5/3/2018, p. 5) – net als uw vader (Verklaring DVZ, 13/1/2017, vraag 13). Moh. Y. verklaart twee zussen te hebben, N. en Sarina (Verklaring DVZ Moh. Y. S., 16/2/2016, vraag 16) – net als uw zussen (Verklaring DVZ, 13/1/2017, vraag 16). Zijn enige en jongere broer Emal zou hij op de grens met Iran zijn kwijtgeraakt (Verklaring DVZ Moh. Y. S., 16/2/2016, vraag 18; CGVS Moh. Y. S., 5/3/2018, p. 6) – conform uw verklaringen (CGVS 1, p. 9). Nog stelt Moh. Y. dat zijn vader drie broers en twee zussen heeft (CGVS Moh. Y. S., 5/3/2018, p. 4) – eveneens zoals uw verklaringen (CGVS, p. 9). Voorts geeft Moh. Y. in de vragenlijst die hij invulde bij de DVZ aan dat N. M. S., een neef van Mohamad Y.'s vader, in Antwerpen woonachtig is (Vragenlijst CGVS Moh. Y. S., 29/3/2016, p. 2, vraag 5). Uw maternale tante Sa. is gehuwd met N. M. S. (Verklaring DVZ Sa. S., 12/7/2011, vraag 14-15). Dat Moh. Y. niet alleen van hetzelfde dorp afkomstig is maar dat ook de vadersnaam, de namen – en bij benadering leeftijden – van de siblings overeen komen met uw verklaringen én de gegevens van jullie ooms en tantes zeer grote gelijkenissen kennen, wijst erop dat dat Moh. Y. S. uw broer is.

Wanneer u tijdens het tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS met deze bevindingen wordt geconfronteerd, ontkent u dat de man in kwestie uw broer is (CGVS 2, p. 3). Ook na herhaaldelijk aandringen en na een onderhoud met uw advocaat blijft u bij uw verklaringen (CGVS 2, pp. 4-5). U merkt op dat uw moeders naam – M. – niet overeenkomt met de naam van de moeder van Moh. Y. – B. (CGVS, pp. 3, 4). Dit is niet voldoende om de familieband tussen u en Moh. Y. te ontcrachten. Binnen de Afghaanse cultuur is het immers zeer gebruikelijk dat vrouwen niet bij hun eigenlijke naam worden genoemd, maar bekend staan middels een familienaam ('moeder', 'tante') of koosnaam – al dan niet in combinatie met (ere)titels als beleefdheidsvorm ('Jan', 'Sayyeda') (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier).

Daarenboven verklaart Moh. Y. dat hij op zijn zevende of achtste bij zijn welvarende maternale oom A. Sa. in de vijfde wijk van Kabul is gaan wonen met het oog op onderwijs. Zijn jongere broer E. zou hem enkele jaren later hebben vervoegd (CGVS Moh. Y. S., 5/3/2018, p. 4). Wanneer u wordt gevraagd of u de band met Moh. Y. ontkent omwille van zijn (en uw) verblijf in Kabul, geeft u aan niets te willen verbergen en ontkent u dat het om uw broer gaat (CGVS 2, p. 4). In uw eerste persoonlijk onderhoud verklaart u verder dat u een jaar geleden voor het laatst contact had met uw maternale oom en dat zijn nummer het sindsdien niet meer doet (CGVS 2, p. 9). Volgens Mohamad Y. zou zijn oom A. Sa. met zijn gezin kort voor Moh. Y.'s vertrek naar Canada zijn geëmigreerd (CGVS Moh. Y. S., 5/3/2018, pp. 8-9). De sterk gelijkende naam van uw oom Abdul(lah) alsook het verbroken contact wijzen opnieuw op uw familiale band met Moh. Y.. Wanneer u dan ook wordt gevraagd of uw verloren contact met uw maternale oom A. allicht komt door diens emigratie uit Afghanistan, stelt u dat de laatste keer dat u met uw oom A. sprak, hij in Afghanistan was. Voorts ontkent u opnieuw dat Moh. Y. uw broer is (CGVS 2, p. 4).

Uw activiteiten op Facebook wijzen er eens te meer op dat Moh. Y. uw broer is. Zo geeft u aan actief te zijn op Facebook onder de naam 'E. S.', gebruikersnummer (...) (CGVS 2, p. 3). Dit profiel werd aangemaakt in België. Daarnaast werd ook een tweede profiel van u teruggevonden met de naam 'Power St St', gebruikersnummer (...) en gebruikersnaam e.s.. Deze twee profielen hebben een veertigtal gemeenschappelijke vrienden en zijn beiden woonachtig in Antwerpen. Ook Moh. Y. werd teruggevonden op Facebook: gebruikersnaam 'Y. Bk', gebruikersnummer (...). Wanneer uw gebruikersprofielen worden vergeleken met het profiel van 'Y. Bk', blijkt er sprake van enkele gemeenschappelijke vrienden. Wanneer u op het CGVS naar deze gemeenschappelijke vrienden wordt gevraagd, verklaart u dat Afghanen in België onderling contacten hebben (CGVS 2, p. 3).

Uw stelling volstaat echter niet om voorgaande volledig uit te klaren. Zo blijkt uit uw tweede profiel dat jullie gemeenschappelijke vriend 'A. K.' (gebruikersnummer (...)) naar een private middelbare school in Kabul ging en momenteel woonachtig is in Kabul. Uw eerste profiel heeft dan weer als gemeenschappelijke vriend 'A. St.' (gebruikersnummer (...)), een man woonachtig in Nederland maar afkomstig van Kabul.

Nog blijkt uit de publieke vriendenlijst van uw tweede profiel ('Power St St') dat u bevriend bent met verschillende profielen uit Kabul. Zo bent u op uw tweede profiel bevriend met 'S. Al.' (gebruikersnummer (...)), afkomstig van Kabul en woonachtig in Dubai. Ook 'Su. M. K. K.' (gebruikersnummer (...)) is geboren en woonachtig in Kabul. Ook 'Sh. B.' (gebruikersnummer (...)) woont in Kabul, net zoals 'N. H. F.' (gebruikersnummer (...)). Verder heeft uw eerste profiel 43 gemeenschappelijke vrienden met de in uw tweede profiel teruggevonden vriend 'Kh. Ah.' (gebruikersnummer (...)), geboren en getogen in Kabul. Met 'Ak. Sa.' (gebruikersnummer (...)), eveneens een rasechte Kabuli en te vinden via uw tweede profiel, heeft uw eerste profiel 22 gemeenschappelijke vrienden. Dergelijke aanwijzingen op een duidelijk netwerk in de Afghaanse hoofdstad stroken niet met uw verklaringen dat u enkel woonachtig was in Deh Baraki Barak (CGVS 1, pp. 7-8), noch met uw getuigenis dat u voor uw vertrek zich enkel zou hebben opgehouden in uw eigen district. Bijgevolg is het CGVS van oordeel dat u geen waarheidsgetrouwe verklaringen heeft afgelegd met betrekking tot de plaats(en) waar u voor uw komst naar België zou verbleven hebben.

Betreffende uw broer Moh. Y. verklaart u bereid te zijn tot een DNA-test (CGVS 2, p. 4). Alle bovenstaande elementen bevatten echter zo veel indicaties op verwantschap dat niet anders kan dan worden geconcludeerd dat u broers bent. Daarbij is het CGVS niet bevoegd om een DNA-test te laten afnemen. Het staat u vrij om wel zo'n test af te nemen en voor te leggen. U laat echter tot op heden na resultaten van dergelijke test voor te leggen.

Er zijn duidelijke indicaties die er op wijzen dat Moh. Y. S. wel degelijk uw in Iran verloren broer is. Er kan dan ook worden geconcludeerd dat u geen zicht heeft geboden op uw werkelijke familiale situatie voor uw vertrek uit Afghanistan. Ook heeft u geen duidelijk zicht geboden op uw werkelijke verblijfplaatsen. Gezien moet aangenomen worden dat Moh. Y. S., moet u wel de broer zijn die volgens zijn zeggen met hem in Kabul woonde. Het gegeven dat u redelijk wat wist te vertellen over het district Baraki Barak volstaat niet om uw recente herkomst uit dit district aannemelijk te maken. Deze kennis kan er immers evenzeer op wijzen dat uw – conform de verklaringen van uw tante en broer – familiale roots in het district in kwestie liggen, dat u wel eens in Baraki Barak geweest bent of dat u deze elementen ingestudeerd hebt.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk recent afkomstig te zijn uit het district Baraki Barak gelegen in de provincie Logar. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Deh Baraki Barak heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan.

Bovendien komen de door u op het Commissariaat-generaal verklaarde problemen niet overeen met de door u vermelde problemen in de vragenlijst die u invulde bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). Hierdoor komt de geloofwaardigheid van uw asielmotieven ernstig in het gedrang. Bij de DVZ laat u optekenen dat iemand van uw dorp de taliban zou hebben ingelicht over de werkzaamheden van uw broer Y. bij de politie. Daarna zou uw gezin bij u thuis dreigbrieven hebben ontvangen (Vragenlijst CGVS, 13/1/2017, p. 2, vraag 5). Tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS beaamt u dat u alle redenen voor uw vertrek heeft vermeld in de betreffende vragenlijst op de DVZ, maar verklaart u tegelijkertijd dat er drie dingen niet zijn vermeld bij de DVZ. Twee hiervan – rekrutering door de taliban en dreigbrieven – blijken wel degelijk bij de DVZ te zijn genoteerd. Nog vermeldt u een probleem tussen uw gezin en de zonen van uw paternale oom inzake uithuwelijking (CGVS 1, pp. 3-4). U rept echter met geen woord over de door u voorgehouden aanleiding tot de dreigbrieven, namelijk een doorzoeking van het huis van een buurman waarbij naast ammunitie en wapens ook talibs zouden zijn aangetroffen (CGVS 1, p. 13). Dat u in de vragenlijst van de DVZ geen gewag maakt van de spreekwoordelijke druppel waardoor u en uw broer Y. uw vaderland uiteindelijk hebben moeten verlaten, doet ernstige afbreuk aan zowel uw algemene geloofwaardigheid alsook de geloofwaardigheid van uw asielmotieven.

Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een verzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de verzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een verzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens beide persoonlijk onderhouds op de zetel van het CGVS dd. 21 februari en 23 april 2018 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd in het tweede persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er door de duidelijke familiale band tussen uzelf en Moh. Y. S. geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan. Ook na diverse confrontaties bleef u echter bij uw voorgaande verklaringen (cf. supra). U werd er vervolgens in beide persoonlijk onderhouds op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Afghaanse nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw verzoek om internationale bescherming correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken.

Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In wat zich aandient als een eerste en enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48, 48/3, 48/4 en 48/5 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van "*het beginsel van behoorlijk bestuur van de zorgvuldigheid dat de administratie verplicht zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier in acht worden genomen*", van het algemeen beginsel van formele motivering van bestuurshandeling en voert hij tevens aan dat er een manifeste beoordelingsfout werd gemaakt.

Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat zijn vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoeker vraagt in hoofddorde om hem als vluchteling te erkennen, minstens hem de subsidiaire bescherming te verlenen en in ondergeschikte orde om de beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor verder onderzoek.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Vluchtelingenstatus

2.2.2.1. Verzoeker voert aan dat hij de taliban vreest. In de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat (i) geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde minderjarigheid ten tijde van zijn verzoek om internationale bescherming; (ii) er evenmin geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde verblijf in het district Baraki Barak, provincie Logar in Afghanistan vermits (1) verzoekers verklaringen inzake de verblijfplaatsen van zijn familie niet in overeenstemming zijn met de verklaringen van zijn maternale tante S., (2) verzoekers verklaring als zou hij zijn oudere broer Y. in Iran uit het oog verloren zijn en tot op heden niets meer van hem hebben gehoord niet kan overtuigen nu blijkt dat een zekere Mo. Y. S. in België een verzoek om internationale bescherming indiende en deze persoon niet alleen uit hetzelfde dorp afkomstig is, maar ook de vadersnaam, de namen van bloedverwanten overeenkomen met verzoekers verklaringen en de gegevens van hun ooms en tantes zeer grote gelijkenissen vertonen, hetgeen erop wijst dat Mo. Y. S.

verzoekers broer is en hij tot op heden nalaat op een DNA-test voor te leggen waaruit anderszins zou blijken, (3) ook verzoekers activiteiten op Facebook erop wijzen dat Mo. Y. zijn broer is en (4) verzoekers vrienden op Facebook een duidelijke verband vertonen met Kabul en dit een aanwijzing vormt dat hij over een duidelijk netwerk beschikt in Kabul en (iii) hoe dan ook dient opgemerkt dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegt omtrent de problemen die aanleiding hebben gegeven tot zijn vlucht uit zijn land van herkomst.

2.2.2.2. De Raad benadrukt vooreerst dat de uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de rechtsregel of het rechtsbeginsel wordt aangeduid die zou zijn geschonden als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden. De Raad stelt vast dat verzoeker niet de minste toelichting geeft op welke manier hij de artikelen 48 en 48/5 van de Vreemdelingenwet geschonden acht. De Raad ziet overigens niet in hoe artikel 48 van de Vreemdelingenwet geschonden zou zijn, aangezien dit artikel bepaalt dat de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden die daartoe worden gesteld door de internationale overeenkomsten die België binden, als vluchteling kan worden erkend. Het betreft echter een algemeen geformuleerd artikel, dat het recht op asiel voor bepaalde personen omschrijft doch geenszins een automatisme inhoudt om asiel te verkrijgen.

2.2.2.3. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.2.4. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat verzoeker middels zijn verklaringen niet aannemelijk maakt daadwerkelijk verbleven te hebben in het district Baraki Barak, provincie Logar in Afghanistan en dat hij derhalve door het afleggen van bedrieglijke of ongeloofwaardige verklaringen, het onmogelijk heeft gemaakt om een correct zicht te krijgen op zijn herkomst en dus op zijn eventuele nood aan bescherming

De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift niet de minste concrete poging onderneemt om de pertinente motieven dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door hem uiteengezette vluchtrelaas, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel om onderstaande redenen geheel in gebreke blijft.

Vooreerst wordt in de bestreden beslissing terecht bemerkt dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers voorgehouden minderjarigheid. Uit de beslissing van de Dienst Voogdij van 5 augustus 2016 (administratief dossier, stuk 16) blijkt immers dat verzoeker op datum van 5 augustus 2016 ouder is dan 18 jaar, waarbij 20,5 jaar met een standaarddeviatie van 2 jaar een goede schatting is. Dat verzoeker leugenachtige verklaringen aflegde over zijn leeftijd en ten onrechte voorhield minderjarig te zijn, werpt een smet op de algehele geloofwaardigheid van zijn verklaringen.

Daarnaast merkt de commissaris-generaal pertinent op dat verzoekers verklaringen over de verblijfplaatsen van zijn familie niet overeenstemmen met deze van zijn maternale tante S., waar dienaangaande in de bestreden beslissing staat te lezen als volgt: *“Nog vermeldt u reeds bij de DVZ dat uw maternale tante Sa. in België woonachtig is (Verklaring DVZ, 12/9/2016, p. 8, vraag 20; p. 10, vragen 31 en 33). Tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaart u dat uw moeder oorspronkelijk van de stad Kabul afkomstig is, maar nog voor uw geboorte verhuisde naar Deh Baraki Barak (CGVS 1, p. 7). U blijkt geen familie te hebben in Kabul (CGVS 1, p. 11). Uw paternale grootvader zou oorspronkelijk afkomstig zijn van Kolangan Hesarak, gelegen in het district Pul-e Alam van de provincie Logar (CGVS 1, p. 16).*

Ook uw tante verklaart in haar persoonlijk onderhoud in 1389 (GK maart 2010 – maart 2011) in Kolangar (Hesarak) te hebben gewoond (CGVS Sa. S., 24/10/2011, p. 2). Ook bevestigt uw tante haar families oorsprong in de stad Kabul. Echter verklaarde uw tante destijds – u was op dat moment 15 jaar – dat haar broer A. en zus M. in Kabul verbleven (CGVS Sa. S., 24/10/2011, p. 5; Verklaring DVZ Sa. S., 12/7/2011, vraag 30). Dat uw verklaringen inzake de verblijfsplaatsen van uw familie niet overeen komen met de verklaringen van uw maternale tante Sa., zet uw algemene geloofwaardigheid verder op losse schroeven.”

Verzoeker voert in het verzoekschrift aan dat hij niet kan verklaren waarom zijn tante zich vergist heeft. Hij onderstreept dat hij nooit in Kabul gewoond heeft, doch wel steeds in Deh Baraki Barak, hetgeen ook blijkt uit het feit dat hij alle vragen met betrekking tot Deh Baraki Barak correct heeft beantwoord gedurende zijn persoonlijk onderhoud. De Raad merkt op dat verzoeker zich met dit betoog in wezen beperkt tot het louter minimaliseren van de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen en het herhalen van eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen, waarmee hij er evenwel niet in slaagt de hoger vermelde pertinente motieven van de bestreden beslissing in een ander daglicht te plaatsen. In dit verband kan nog worden benadrukt dat het loutere feit dat verzoeker enige kennis vertoont van het district Baraki Barak op zich niet kan aantonen dat hij er recent heeft verbleven, nu deze kennis er immers evenzeer op kan wijzen dat verzoeker een familiale verankering heeft in het district - hetgeen ook overeenstemt met de verklaringen van zijn maternale tante S. en deze van Mo. Y. -, dat hij wel eens in Baraki Barak is geweest of dat hij deze elementen heeft ingestudeerd.

Voorts wordt in de bestreden beslissing op uitvoerige wijze gemotiveerd dat geen geloof gehecht kan worden aan verzoekers verklaring als zou hij zijn oudere broer Y. in Iran uit het oog verloren zijn en tot op heden niets meer van hem hebben gehoord. Dienaangaande overweegt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op goede gronden dat (i) blijkt dat Mo. Y. S. op 15 januari 2016 een verzoek om internationale bescherming indiende in België en dat uit nazicht van diens verklaringen blijkt dat hij niet alleen uit hetzelfde dorp afkomstig zou zijn, maar ook dat de vadersnaam en de namen van de bloedverwanten overeenkomen met de verklaringen van verzoeker, alsook dat de gegevens van hun ooms en tantes zeer grote gelijkenissen vertonen hetgeen erop wijst dat Mo. Y. S. verzoekers broer is, (ii) de stelling dat Mo. Y. S. een andere naam als moeder opgeeft dan verzoeker niet kan overtuigen nu uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat het zeer gebruikelijk is dat vrouwen niet bij hun eigenlijke naam worden genoemd, (iii) Mo. Y. S. verklaarde bij zijn welvarende maternale oom A. te zijn gaan wonen in Kabul met het oog op onderwijs en tevens aangeeft dat zijn jongere broer E. hem enkele jaren later zou hebben vervoegd, hetgeen verzoeker ontkent, doch moet worden vastgesteld dat de sterk gelijkende naam van verzoekers oom, alsook het verbroken contact opnieuw wijzen op een familiale band met Mo. Y., (iv) ook verzoekers activiteiten op Facebook erop wijzen dat Mo. Y. zijn broer is nu zij enkele gemeenschappelijke vrienden hebben, die bovendien banden vertonen met Kabul, hetgeen er op zijn beurt op wijst dat verzoeker over een netwerk beschikt in de Afghaanse hoofdstad in tegenstelling tot zijn verklaringen dat hij enkel woonachtig was in Deh Baraki Barak en dat hij zich voor zijn vertrek enkel heeft opgehouden in zijn eigen district en (v) ondanks het feit dat verzoeker verklaart bereid te zijn om een DNA-test te ondergaan, hij tot op heden nalaat op resultaten van een dergelijke test voor te leggen.

Met de argumentatie in het verzoekschrift dat Mo. Y. in ieder geval een andere moeder heeft nu hij aangeeft dat zijn moeder B. heeft, terwijl verzoekers moeder M. heet, dat uit zijn Facebookaccount niet kan worden afgeleid dat hij over een duidelijk netwerk in de Afghaanse hoofdstad beschikt omdat hij nooit in Kabul heeft gewoond en de stelling dat het Commissariaat-generaal geen bewijs voorlegt dat Mo. Y. zijn broer is, beperkt verzoeker zich opnieuw tot het volharden in eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, hetgeen bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht om de pertinente vaststellingen en overwegingen in dit verband te verklaren of te weerleggen. Bovendien verplicht geen enkele bepaling of beginsel de met het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming belaste instanties de vreemdeling bij te staan in zijn inspanningen om het statuut van vluchteling te bekomen en de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling zelf op te vullen.

In zoverre verzoeker er voorts nog op wijst dat hij nog steeds bereid is om een DNA-test te laten uitvoeren, kan de Raad slechts vaststellen dat hij tot op heden nalaat om dergelijke resultaten voor te leggen.

Gelet op de vaststellingen en overwegingen zoals opgenomen in de bestreden beslissing oordeelt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dan ook op goede gronden dat de verklaringen van verzoeker aangaande zijn verblijfplaats in het district Baraki Barak, provincie Logar en zijn werkelijke familiale situatie voor zijn vertrek uit Afghanistan ongeloofwaardig zijn.

Hierdoor kan evenmin geloof gehecht worden aan de problemen die zich zouden hebben voorgedaan in het district Baraki Barak.

Hoe dan ook merkt de commissaris-generaal terecht op dat verzoekers verklaringen over de problemen die hem hebben genoopt om zijn land van herkomst te verlaten niet coherent zijn, hetgeen de geloofwaardigheid van zijn vluchtrelaas verder ondermijnt. Dienaangaande staat in de bestreden beslissing te lezen: *“Bovendien komen de door u op het Commissariaat-generaal verklaarde problemen niet overeen met de door u vermelde problemen in de vragenlijst die u invulde bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). Hierdoor komt de geloofwaardigheid van uw asielmotieven ernstig in het gedrang. Bij de DVZ laat u optekenen dat iemand van uw dorp de taliban zou hebben ingelicht over de werkzaamheden van uw broer Y. bij de politie. Daarna zou uw gezin bij u thuis dreigbrieven hebben ontvangen (Vragenlijst CGVS, 13/1/2017, p. 2, vraag 5). Tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS beaamt u dat u alle redenen voor uw vertrek heeft vermeld in de betreffende vragenlijst op de DVZ, maar verklaart u tegelijkertijd dat er drie dingen niet zijn vermeld bij de DVZ. Twee hiervan – rekrutering door de taliban en dreigbrieven – blijken wel degelijk bij de DVZ te zijn genoteerd. Nog vermeldt u een probleem tussen uw gezin en de zonen van uw paternale oom inzake uithuwelijking (CGVS 1, pp. 3-4). U rept echter met geen woord over de door u voorgehouden aanleiding tot de dreigbrieven, namelijk een doorzoeking van het huis van een buurman waarbij naast ammunitie en wapens ook talibs zouden zijn aangetroffen (CGVS 1, p. 13). Dat u in de vragenlijst van de DVZ geen gewag maakt van de spreekwoordelijke druppel waardoor u en uw broer Y. uw vaderland uiteindelijk hebben moeten verlaten, doet ernstige afbreuk aan zowel uw algemene geloofwaardigheid alsook de geloofwaardigheid van uw asielmotieven.”*

In zoverre verzoeker aanvoert dat het interview op de Dienst Vreemdelingenzaken steeds zeer kort is en hij op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de tijd kreeg om zijn verhaal te vertellen, wijst de Raad erop dat verzoekers verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken aan hem werden voorgelezen en hij deze voor akkoord heeft ondertekend zonder gebruik te maken van de mogelijkheid om eventuele correcties aan te brengen. Bij het invullen van de vragenlijst wordt de verzoeker om internationale bescherming erop gewezen dat van hem wordt verwacht dat hij kort maar nauwkeurig de voornaamste elementen of feiten aangeeft die tot zijn vlucht hebben geleid. In deze ontslaat het verzoek om bondig te antwoorden op de gestelde vragen, de verzoeker geenszins van zijn medewerkingsplicht en de verplichting om zo accuraat en volledig mogelijk zijn vluchtmotieven te vermelden bij de Dienst Vreemdelingenzaken.

Voor het overige blijft verzoeker in wezen steken in het louter herhalen van een aantal eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen, het volharden in de door hem uiteengezette vluchtmotieven, het poneren van een louter theoretisch betoog, het verwijzen naar algemene informatie en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal, hetgeen bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee verzoeker dan ook niet vermag de vaststellingen en overwegingen zoals opgenomen in de bestreden beslissing te ontkrachten.

Gezien het geheel van wat voorafgaat, dient vastgesteld dat verzoeker er niet in slaagt de motieven in de bestreden beslissing te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

2.2.2.5. Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers vluchtrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.2.6. Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het vluchtrelaas van verzoeker, waarop hij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoeker dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige vluchtrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet stelt de Raad vast dat in de bestreden beslissing wordt gesteld dat vele Afghanen, eventueel na een verblijf in het buitenland, binnen Afghanistan zijn verhuisd. Zoals hoger werd vastgesteld maakt verzoeker echter niet aannemelijk dat hij in het district Baraki Barak in de provincie Logar heeft verbleven, noch in een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend of waar afhankelijk van het individuele geval toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. Bijgevolg is het mogelijk dat verzoeker in Afghanistan in een veilig gebied verbleef of zou kunnen verblijven. Met toepassing van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet is er immers geen behoefte aan bescherming indien de verzoeker in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees heeft voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade loopt, of indien hij er toegang heeft tot bescherming tegen vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet en indien hij op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land, en redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij er zich vestigt. Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit het tegendeel zou blijken nu hij zich beperkt tot het louter verwijzen naar informatie over de situatie in Afghanistan (hoofdzakelijk in Kabul).

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.2.4. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen uitvoerig werd gehoord. Tijdens dit interview kreeg hij de mogelijkheid zijn asielmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Dari machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

2.2.5. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.2.6. Waar verzoeker in ondergeschikte orde vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

Het middel is ongegrond. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven november tweeduizend achttien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

A. VAN ISACKER